

Sygn. akt: XU-257/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 września 2013r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we W.

w składzie:

Przewodniczący: SSR Barbara Bonczar

Protokolant: Grażyna Mazurkiewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 19 września 2013r. we W.

sprawy z odwołania **P. Z.**

od decyzji Z. U. S. Oddział we W.

z dnia 04 marca 2013r. znak: O.-07- (...)

w sprawie **P. Z.**

przeciwko Z. U. S. Oddział we W.

o jednorazowe odszkodowanie

1. oddała odwołanie.

zasądza od wnioskodawcy na rzecz strony pozwanej koszty zastępstwa procesowego w kwocie 90,00 zł.

Sygn. akt X U 257/13

UZASADNIENIE

Wnioskodawca P. Z. złożył odwołanie od decyzji strony pozwanej Z. U. S. Oddział we W. z dnia 04.03.2013 r. przyznającej jednorazowej odszkodowania z tytułu długotrwałego uszczerbku na zdrowiu będącego następstwem wypadku przy pracy, wnosząc o ponowne badanie i przyznanie mu wyższego, adekwatnego do uszkodzeń, dolegliwości oraz ograniczeń ruchomości, procentowego uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami wypadku przy pracy.

W uzasadnieniu odwołania, wnioskodawca podniósł, iż Z. U. S. Oddział we W. odmówił mu decyzją z dnia 04 marca 2013 r. prawa do zwiększenia wysokości jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku, jakiemu wnioskodawca, uległ przy pracy w dniu 16 września 2012 r. W postępowaniu przed organem rentowym w dniu 27.02.2013 r. komisja lekarska ZUS ustaliła u wnioskodawcy 2 % uszczerbku na zdrowiu spowodowany skutkami tego wypadku. W orzeczeniu komisji lekarskiej ZUS z dnia 27.02.2013 r. uznano, że doznany uszczerbek na zdrowiu w wysokości 2 % ustalony przez orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z dnia 06.02.2013 r. nie uległ zwiększeniu. Na tej podstawie strona pozwana przyznała wnioskodawcy decyzją z dnia 04 marca 2013 roku jednorazowe odszkodowanie z tytułu długotrwałego uszczerbku na zdrowiu będącego następstwem wypadku przy pracy z dnia 16.09.2012 r. w wysokości 1.360,00 zł.

We wniesionym od tej decyzji odwołaniu wnioskodawca wniósł o ponowne badanie i przyznanie mu wyższego, adekwatnego do uszkodzeń, dolegliwości oraz ograniczeń ruchomości, procentowego uszczerbku na zdrowiu

spowodowanego skutkami wypadku przy pracy. Zdaniem wnioskodawcy aktualny stan jego zdrowia jest wynikiem doznanego na skutek wypadku urazu i jego pogorszenia.

W odpowiedzi na odwołanie Z. U. S. Oddział we W. wniósł o oddalenie odwołania z uwagi na brak podstaw prawnych do jego uwzględnienia oraz o zasądzenie od wnioskodawcy na rzecz organu rentowego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca P. Z. w dniu 16 września 2012 r. we W. uległ wypadkowi przy pracy. W trakcie pracy został uderzony piłką w V palec prawej ręki. W Klinice (...) znajdującym się na terenie (...) Szpitala (...) we W., lekarze po przeprowadzonym badaniu rtg, stwierdzili poprzeczne złamanie paliczka bliższego V palca prawej ręki bez przemieszczenia odłamów.

W dniu 06.02.2013 r. wydane zostało orzeczenie przez lekarza orzecznika ZUS, który ustalił, iż uszczerbek na zdrowiu z tytułu wypadku przy pracy wynosi 2 %. W dniu 17.02.2013 r. wnioskodawca zgłosił sprzeciw od w/w orzeczenia wraz z wnioskiem o ponowne ustalenie % uszczerbku na zdrowiu w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 16 września 2012 r. Orzeczeniem z dnia 04 marca 2013 roku komisja lekarska ZUS ustaliła, że długotrwały uszczerbek na zdrowiu spowodowany skutkami wypadku przy pracy z dnia 16 września wynosi nadal 2 %. Decyzją z dnia 04 marca 2013 roku strona pozwana na podstawie przepisów ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych oraz rozporządzeń wykonawczych przyznała wnioskodawcy jednorazowe odszkodowanie z tytułu długotrwałego uszczerbku na zdrowiu będącego następstwem wypadku przy pracy jakiemu uległ wnioskodawca w dniu 16.09.2012 r. w wysokości 1.360,00 zł.

Dowód: akta odszkodowawcze ZUS i dokumentacja orzecznicza.

Postanowieniem z dnia 25 kwietnia 2013 r. Sąd na podstawie art. 468 § 1 i 2 pkt 4 i § 4 k.p.c. podjął czynności wyjaśniające przez zasięgnięcie opinii biegłego sądowego chirurga na okoliczność ustalenia w jakiej wysokości wnioskodawca P. Z. ur. (...) doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami wypadku przy pracy w dniu 16.09.2012 r., wg. Oceny procentowej stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu określoną w załączniku do rozporządzenia MIPS z dnia 18.12.2002 r. – Dz. U. 234, poz. 1974. Jeżeli zdaniem biegłych wnioskodawca doznał większego niż 2 % uszczerbku na zdrowiu – jak to orzekła Komisja Lekarska ZUS w dniu 27.02.2013 r. – to należy wskazać na czym polega odmienna ocena stanu zdrowia wnioskodawcy dokonana przez biegłych sądowych ? Czy zachodzi konieczność badania wnioskodawcy przez innych biegłych sądowych ?

W wydanej w dniu 06.06.2013 r. opinii biegły sądowy chirurg rozpoznał u wnioskodawcy stan po urazie palca V dłoni prawej – złamanie paliczka bliższego bez przemieszczenia odłamów w dniu 16.09.2012 r. z następowym nieznacznym bólowym ograniczeniem zgięcia palca V i ustalił, że na skutek wypadku przy pracy w dniu 16.09.2012 r. wnioskodawca doznał uszczerbku na zdrowiu wywołanego wypadkiem w wysokości 2 %.

Dowód: opinia biegłego sądowego z dnia 06.06.2013 r.

Wnioskodawca ani strona pozwana nie składali zastrzeżeń do wydanej opinii biegłego sądowego.

W oparciu o powyższe ustalenia faktyczne, Sąd zważył co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy nie zasługuje na uwzględnienie z następujących powodów:

Bezspornym w sprawie pozostawały wystąpienie i ocena zdarzenia z dnia 16.09.2012 r. jako wypadku przy pracy. Sporne między stronami była jedynie okoliczność czy w stanie zdrowia wnioskodawcy doszło do jego pogorszenia w stopniu umożliwiającym przyjęcie, iż ustalony uszczerbek na zdrowiu w 2013 roku był większy jak twierdził wnioskodawca.

Zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy wypadkowej ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy wypadkowej za wypadek przy pracy uważa się nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą.

W myśl art. 11 ust 4 w/w ustawy oceny stopnia uszczerbku na zdrowiu oraz jego związku z wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową dokonuje się po zakończeniu leczenia i rehabilitacji.

Stosownie do art. 16 ust. 1 ustawy wypadkowej stały lub długotrwały uszczerbek na zdrowiu oraz jego związek z wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową ustala lekarz orzecznik lub komisja lekarska. Natomiast zgodnie z art. 16 ust. 2 w/w ustawy przy ustalaniu stałego i długotrwałego uszczerbku na zdrowiu oraz jego związku z wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową stosuje się odpowiednio przepisy ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 z późn. zm.) dotyczące trybu orzekania o niezdolności do pracy.

W wydanej w sprawie opinii biegły sądowy ustalił, iż uszczerbek na zdrowiu wywołany wypadkiem w dniu 16.09.2012 r. wynosi 2 %. Wydana w sprawie opinia biegłego sądowego chirurga jest rzetelna oparta na dokumentacji i badaniu wnioskodawcy i Sąd podzielił dokonane w niej ustalenia. Zdaniem biegłego ustalony przez komisję lekarską ZUS w 2013 r. 2 % uszczerbek na zdrowiu jest prawidłowy i nie jest większy jak twierdzi wnioskodawca.

Zdaniem sądu, brak jest podstaw do zanegowania takiego stanowiska biegłego. Tym bardziej, że wydana opinia przez biegłego sądowego zawiera pełne i jasne uzasadnienie, uwzględniająca rozpoznane u wnioskodawcy schorzenia. Biegły sądowy, obowiązany jest orzekać zgodnie z wiedzą medyczną, posiadanymi kwalifikacjami i obowiązującymi przepisami. Dlatego zdaniem Sądu, sporządzonej przez biegłego opinii, nie można odmówić rzetelności i fachowości co do medycznej oceny stanu zdrowia wnioskodawcy, w odniesieniu do obowiązujących przepisów. Tym bardziej, że jest to specjalista z dużym doświadczeniem medycznym i stażem orzeczniczym. Wydający w sprawie opinię biegły sądowy jest lekarzem niezależnym od stron i nie ma żadnego powodu, aby orzekać na korzyść którejkolwiek ze stron. Zgodnie z art. 282 § 2 k.p.c. w związku z art. 283 § 2 k.p.c. biegły wydający w niniejszej sprawie złożył przed objęciem funkcji przysięgę, którą jest związany. Sąd nie znalazł podstaw do zanegowania bezstronności biegłego, jak i jego rzetelności przy wydawaniu opinii. Opinia biegłego sądowego podlega ocenie przy zastosowaniu art. 233 § 1 k.p.c. – na podstawie właściwych dla jej przmiotu kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażanych w niej wniosków.

Warto tutaj przytoczyć pogląd Sądu Najwyższego, który pomimo upływu czasu nie stracił na swojej aktualności. Mianowicie Sąd Najwyższy w swoim wyroku z dnia 19 grudnia 1990 roku w sprawie I PR 148/90 (OSP 1991/11/300) stwierdził, iż Sąd może oceniać opinię biegłego pod względem fachowości, rzetelności czy logiczności. Może pomijać oczywiste pomyłki czy błędy rachunkowe. Nie może jednak nie podzielać poglądów biegłego, czy w ich miejsce wprowadzać własnych stwierdzeń.

Skoro opinia biegłego sądowego w niniejszej sprawie była jasna, logiczna i nie podważona przez wnioskodawcę i stronę pozwaną poprzez merytoryczne zastrzeżenia Sąd przyjął ją za podstawę orzeczenia.

Mając na uwadze powyższe Sąd Rejonowy na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. nie znalazł podstaw do zmiany zaskarżonej decyzji i oddalił odwołanie ubezpieczonego.

O kosztach procesu (pkt II wyroku) orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). W myśl § 3 tego przepisu do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata lub radcę prawnego zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w

odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata lub radcy prawnego, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony.

O wysokości kosztów zastępstwa procesowego strony pozwanej Sąd orzekł na podstawie § 11 ust. 2 w zw. z § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. 2002, nr 163, poz. 1349 ze zm.).

Sąd uwzględniając rodzaj i stopień zawichości sprawy oraz związany z tym niezbędny nakład pracy pełnomocnika strony pozwanej zasądził koszty zastępstwa procesowego w wysokości 90,00 zł.

Mając powyższe na uwadze na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. należało orzec jak na wstępie.